

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vetere Clerico, Monacho, Clerico-Monacho, Libri Tres

Primus veterem habitum: Secundus conuictum ac disciplinam: Tertius honores ac priuilegia describit

De Clerici, Monachi Vetere Institvto. Liber Primvs - Distinctus in tres Partes. In quibus, praeter veterem eorum habitu[m], multa quoque inserta de veste veterum laicorum. Breuiterq[ue] explicata singulorum origo, & antiquitas.

Landmeter, Laurentius

Lovanii, 1626

Cap. XII. Veteres Monachi tonsurati, aut potiùs in coronam rasi. Symbolicæ illius ritus rationes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11007

*vestibus assumpsit Theristrum . Vbi vides
vestibus viduitatis opponi Theristrum,
quod genus quoddam muliebris velami-
nis est auctore Isidoro . Sanctimonialium
vela, diximus, erant grossiora . Vnde mo-
nuit eas S. Aug. Ne sint tam tenera eis capi-
tum tegmina, vt retiola subter appareant.*

Lib. 19.

Orig. 8.

27.

Ep. 109.

CAPVT XII.

*Veteres Monachi tonsurati, aut potius in co-
ronã rasi. Symbolica illius ritus rationes.*

A Monastici capitis tegumento tran-
seo ad coronam. An similem ei quam
Clericis tribuimus? Dissimilem fuisse affir-
mat Baronius, quo auctore Clerici tantum
verticem capitis, monachi verò totum fe-
rè caput radebant. Nam quod in Synodo
Toletanã IV. statutum est, *vt Clerici toto
capite detonso, solum circulum capillorum cir-
ca aures relinquant*; peculiare fuit tum loco
illi tum tempori. Occasionem dederant
quidam hæretici tunc in Hispanijs exor-
ti, tonsuræ clericalis malè æmuli . Mona-
chis

Tom. 1.

cap. 58.

ET MONACHORVM HABITV. 127
chos verò fuisse tonsuratos euidenter do-
cent frequentiores in Monachos crini-
tos SS. Patrum obiurgationes. legatur S.
Augustinus & S. Epiphanius.

*Aug de
opere
Monach.
cap. 3.
Epiph.
hæres. 80.*

Huius monasticæ abrasionis symboli-
cæ rationes (præter eas quas pro Clericali
coronâ dedimus) plures sunt. Ac primò
apud S. Dyonisium, Capillus tonsus, pu-
ram nullâque figurâ fucatam vitam in-
dicat.

Secundò iuxta ea quæ habentur in Eu-
chologio, Qui capillum partem corporis
inanimem & excrementitiam refecat,
profitetur sibi propositum esse, adfectio-
nes animi mortuas & superfluum appeti-
trices rescindere.

Tertiò, Abrasio capitis symbolum est
& hieroglyphicum hominis lugentis. Vt
patet non modo adsertione Scripturæ, sed
etiam testimonijs exterorum. Vnde ex de-
creto Concilij Toletani publicè pæniten-
tibus Episcopus caput tondebat. Atqui
monachus (vt alias ex D. Hieronymo dixi-
mus) plangentis habet officium.

*Iob 2.
Isaia 22.
Sueton.
in Calig.*

*Tolet. 3.
cap. 12.*

S

Quartò.

Quartò. Veterum Gentilium more qui maris tempestatem euaserant, abrafam comam sacrificabant. Quid ni idem faciat Monachus, qui de procelloso sæculi huius mari, transit in tranquillum portum religionis, Verè enim iuxta S. Greg. Status religionis portus est.

Pined.
ad c. 2.
Iob.

Quintò. Solebant in sacrificijs summa pecudum capita radi. Auctor est Pineda id significare Virgilium, vbi scripsit.

22. Aen.
neid.

*Dāt fruges manibus salsas, & tēpora ferro
Summanotant pecudum.*

Greg.
homel.
20 in
Ezech.

Atqui monachus per professionē se Deo sacrificat & in holocaustum offert. *Quia cum quis omne quod habet, omne quod viuit, omne quod sentit, omnipotenti Deo vouerit, holocaustum est.* Præcessit horum typus in Nazaræis veteris Testamēti, quibus completo die quo Domino consecrabantur, Sacerdos caput radebat.

Nun. 6.

Sextò. Morituri comam abscindebant, inquit Pineda sup. Et credo verū in ijs qui violētam mortē sponte subibāt. Exemplo est Phædra apud Senecam, quæ moritura,

Hi.
polito.

Pla-

ET MONACHORVM HABITV 139
*Placemus umbras (inquit) capitis exu-
uias cape,*

Laceraque frontis accipe abscissam comã.
Alterum est, illa miserabilis
crudeli funere Dido

*Quæ quia nec fato, meritã nec morte peribat,
Vt liceret ei infaustam animam corpore
soluere, fabulosa Dea*

Dextrã crinem secat.

Atqui professio religiosa mors quædam est
ac quidem violenta, non menti sed carni.
Quid enim violentius quã sequi clamãtem
Hieronimum, *Per calcatum perge Patrem,*
*Et licet sparsis crinibus in limine mater ia-
ceat, siccis tamen oculis ad vexillum Crucis e-
uola? Sed regnum calorum vim patitur.*

C A P V T XIII.

*Sanctimoniales quoq; resectã comã. Satisfa-
ctũ præterea obiectioni contrã proposita.*

POrro sicut monachi tonsurati, ita
Sanctimoniales resectã coma. *Ma-
teria vestium,* inquit Sanctus Athanasius ^{Lib. 2}
S 2 ^{et a} ^{virg.} instruens